

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2019, în cauza penală privindul pe

Nehoroșev Serghei xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat în xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.01.2019 – 11.03.2019;

Instanța de apel: 21.05.2019 – 02.07.2019;

Instanța de recurs: 09.01.2020 – 06.05.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 11 martie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Nehoroșev Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4 000 lei.

Nehoroșev Serghei a fost liberat de pedeapsa aplicată în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Nehoroșev Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.166 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 03 ianuarie 2013, aproximativ la ora 03.00, Nehoroșev Serghei, fiind în stare de ebrietate, a venit la apartamentul închiriat de fosta sa prietenă Moraru Oxana, domiciliată pe str. xxxx nr. xx ap. xx or. xxxx,

sub pretextul de a lua hainele sale care se aflau în apartamentul indicat, a început s-o ofenseze și să se exprime cu cuvinte necenzurate în adresa Oxanei Moraru în prezența prietenei ei, Tarleva Marcela, care se afla în același apartament, apoi Nehoroșev Serghei a luat un cuțit de bucătărie și, apropiindu-se de partea vătămată Moraru Oxana, a amenințat-o că o va omorî cu cuțitul, și i-a aplicat lovituri cu pumnii peste cap și corp, cauzându-i părții vătămate Moraru Oxana leziuni corporale și suferințe morale.

Tot el, Nehoroșev Serghei, la 03 ianuarie 2019, aproximativ la ora 03.00, fiind în stare de ebrietate, a venit la apartamentul închiriat de fosta sa prietenă Moraru Oxana, domiciliată pe str. xx nr. xx ap. xx or. xxxx, sub pretextul de a lua hainele sale care se aflau în apartamentul indicat, a început s-o ofenseze și să se exprime cu cuvinte necenzurate în adresa Oxanei Moraru în prezența prietenei ei, Tarleva Marcela, care se afla în același apartament, apoi, în continuarea realizării intenției sale îndreptate spre privarea de libertate a câtorva persoane, Nehoroșev Serghei a închis ușa apartamentului la cheie din interior, le-a deposedat pe Tarleva Marcela și Moraru Oxana de telefoanele mobile, pentru ca ele să nu sune la poliție, a luat din bucătărie cuțitul de bucătărie și, apropiindu-se de partea vătămată Moraru Oxana, o amenința că o va omorî cu cuțitul, aplicându-i în același timp lovituri cu pumnii peste cap și corp, apoi a reținut părțile vătămate Tarleva Marcela și Moraru Oxana, contrar voinței acestora, în apartamentul indicat, de la ora 03.00 până la 13.00, 03.01.2013, privându-le de dreptul la libertatea individuală și siguranța persoanei, prevăzut de art.25 din Constituție, cauzându-le astfel Marcelei Tarleva și Oxanei Moraru suferințe morale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia în partea pedepsei stabilite inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Nehoroșev Serghei să-i fie numită o pedeapsă cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Astfel, acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2019, a fost respins apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele, fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.155, 166 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel

a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, și întemeiat a aplicat prevederile art.90 Cod penal, considerând că, corectarea și reeducarea inculpatului, este posibilă fără izolarea acestuia de societate.

Instanța a conchis că, este neîntemeiat argumentul apelantului privind blândețea pedepsei, în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal.

Verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61 și 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, instanța de apel apreciind în cele din urmă că pedeapsa aplicată de către prima instanță este legală, întemeiată și echitabilă, iar careva temeuri de a casa sentința primei instanțe, sub aspectul individualizării pedepsei penale, nu au fost stabilite.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie exclus art.90 Cod penal în privința inculpatului.

În opinia acuzatorului de stat, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei, considerând că, instanțele de fond greșit și-au motivat soluțiile de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată de aplicare a dispoziției art.90 Cod penal, care obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, soluție care nu este motivată de către instanță și se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante.

În contextul celor expuse, recurentul consideră că, concluziile instanței de fond și celei de apel la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Nehoroșev Serghei, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea pedepsei stabilite inculpatului,

din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub acest aspect.

Verificând materialele cauzei, în raport cu alegațiile procurorului, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmarea, iar soluțiile adoptate pe marginea acestei spețe atât de către instanța de fond, cât și de cea de apel, sunt legale, întemeiate și urmează a fi menținute integral.

Colegiul penal găsește vădit nefondată invocarea recurentului referitor la aplicabilitatea prevederilor art.90 Cod penal față de inculpat, Colegiul penal susține integral statuările instanțelor de fond în acest sens, considerând că corect s-a dispus, la caz, suspendarea executării pedepsei stabilite lui Nehoroșev Serghei în baza art.90 Cod penal, pe un termen de probațiune, pe capătul de acuzare adus acestuia în baza art.166 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal a menționat că examinând apelul declarat de către procuror, instanța de apel a respins ca nefondate criticele apelantului, și având în vedere că motive similare sunt invocate și în recursul ordinar, Colegiul penal consideră că soluția instanțelor de fond privitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută.

Instanța de apel, a dat răspuns la toate cele invocate de partea acuzării în vederea motivării soluției de respingere a apelului declarat de procuror. În acest sens, se apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului procurorului.

Tot aici se menționează că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art.90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

De asemenea, Colegiul penal specifică faptul că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune. Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În speță, Colegiul penal reține că s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului evidențiind-u-se în acest sens că, acesta a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise și le regretă, lipsa căror va circumstanțe agravante, au permis instanțelor de fond de a conchide că corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea față de acesta a

unei pedepse cu suspendarea executării pe un termen de probațiune de 3 ani.

Rezultatul principal al aplicării acestei pedepse constă în aceea că, deși pedeapsa definitivă nu a fost pusă în executare, ea devine dependentă de comportamentul exemplar de care trebuie să dea dovadă inculpatul, pe perioada termenului de probațiune, în caz contrar va fi anulată suspendarea ei și se va dispune executarea reală în penitenciar.

Din atare considerente, sunt neîntemeiate alegațiile procurorului și în partea privind excluderea art.90 Cod penal și constată că concluzia instanțelor privitor la faptul că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea față de Nehoroșev Serghei a pedepsei sub formă de închisoarea, cu suspendarea executării acesteia, este una legală, corectă, motivată și întemeiată.

Colegiul penal consideră că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanțele ierarhic inferioare și-au motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă proporțională faptei comise.

La caz, nu se constată vreun temei pentru modificarea pedepsei în privința inculpatului Nehoroșev Serghei, iar sancțiunea închisorii, cu suspendarea executării acesteia, așa cum a fost stabilită de către prima instanță și menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept semnalate de procuror și prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, argumentele din recursul procurorului fiind vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Nehoroșev Serghei xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 04 iunie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac